

کار با ابزارهای فتوشاپ

سامان اسدی

Photoshop Workshop

Saman Assadi

هیستوگرام چیست؟

دو سوی بردار هیستوگرام، مقادیر متنابهی داشته باشیم. در تصویر سمت راست جزئیات تاریک به سیاه تبدیل شده در حالی که نور جزیی روی گونه، اصطلاحاً سوختگی ایجاد کرده و منطقه ای تماماً سفید ایجاد شده است. این اتفاق را کلیپ شدن Clipping می گویند. اسکنرهایی که به صورت خودکار تراکنش (دانسیته) را تنظیم می کنند ابتدا از روی تصویر یک نمونه می گیرند که به آن مرحله پیش اکتباسی (prescan) می گویند، سپس بر اساس این نمونه، یک نمودار هیستوگرام ایجاد شده و تاریک و روشن متناسب، تنظیم می شود، سپس در اسکن نهایی، طیف کامل و شدت رنگ درست را بدون ایجاد کلیپینگ و پوستریزیشن از تصویر اخذ می کند. توزیع نامنظم ستون‌ها در گستره هیستوگرام، ضرورتاً به معنی نادرست بودن تصویر نیست. تصویر روشن شماره ۱ که عمده‌اً سایه‌های کمی دارد دارای نمودار خاصی از هیستوگرام است در حالی که نمودار هیستوگرامی یک تصویر عمده‌اً تاریک، دارای ستون‌های متراکمی در انتهای نمودار است، توزیع مجدد این ستون‌ها و جابه جا کردن آنها منجر به از بین رفتن اثرات مورد نظر در تصویر می شود.

مبدل Curve

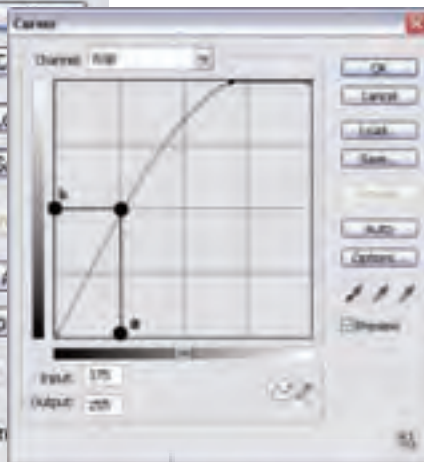
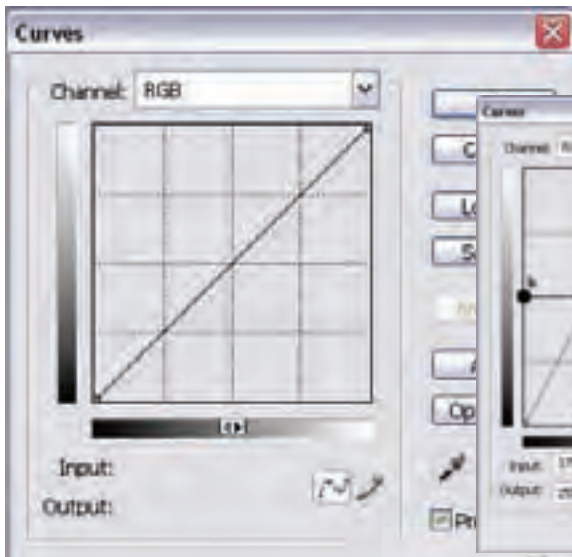
در رابطه با اصلاح فایل‌های تصویر (برداشت شده توسط دوربین‌های دیجیتال یا انواع اسکنرها) یکی از کارآمدترین ابزارها، استفاده از مبدل curve است. تمامی

هیستوگرام یا نمودار ستونی یک تصویر، شامل ۲۵۶ ستون عمودی است (از صفر تا ۲۵۵)، که هر یک از این ستون‌ها نماینده طیفی خاص است. ارتفاع نوارها رابطه مستقیمی با تعداد پیکسل‌های موجود در هر طیف خاکستری دارد. در تصاویر RGB، یک هیستوگرام ترکیبی، نشانگر روشنی کلی تصویر است حال آن که می توان برای هر یک از رنگ‌های اصلی نیز، هیستوگرامی به صورت مجزا مشاهده کرد. توزیع پیکسل‌ها در یک هیستوگرام، به خصوص در قسمت انتهایی آن راهنمای خوبی برای اصلاح یکنواختی رنگ، به شمار می رود. تصویر نمایش داده شده از کنتراست پایینی برخوردار است و به صورت مجازی فاقد پیکسل سیاه در درجه صفر و سفید در درجه ۲۵۵ جدول هیستوگرام است. کشیدن داده‌ها به منظور پر کردن فضاهای خالی در طول نوار هیستوگرام، همانگونه که در تصویر آمده است، باعث افزایش کنتراست در تصویر شده اما فواید اصلی را ایجاد می کنند، که احتمال افزایش آنها زیاد است. فقدان پیکسل‌های میانی در طیف‌های خاکستری ممتد پدیده‌ای ایجاد می کند که به آن پوستری شدن Posterization یا جهش طیفی می گویند که این پدیده تنها در صورت انجام اعمال تغییرات بیشتر ممکن است به چشم بیاید. استفاده از تنظیمات نابجای تاریک و روشن در هنگام اسکن یک تصویر، باعث می شود که در هر

شکل شماره ۱

کمپانی‌های معروفی همچون Adobe برای سهولت کار، این معادلات را به اشکال گرافیکی مختلفی ارائه نموده اند که کار کردن با آن را راحت می‌کند.

در نمودار محور افقی و عمودی به ترتیب، معرف اطلاعات ورودی و خروجی است. در حقیقت هنگامی که هیچ تغییری بر روی اطلاعات پیکسل‌های تصویر اعمال نگردد، اطلاعات ورودی و خروجی این مبدل، دقیقاً مشابه و لذا معادله تغییر یک خط صاف ۴۵ درجه خواهد بود ($ax=b$ و $x=1$). برای مثال چنانچه عدد ۵ وارد معادله مبدل گردد، کماکان عدد ۵ خارج خواهد شد (معادله تغییر).

در صورتی که نیاز به تغییری بر روی تصویر، باشد. می‌بایست شکل و یا زاویه این خط تغییر نماید. برای مثال اگر زاویه خط نسبت به افق زیاد گردد عدد ورودی به عدد بزرگ‌تری در خروجی تبدیل می‌شود ($a < b$).

از خصوصیات بسیار برجسته مبدل *curve*، این است که می‌تواند از حالت یک خط صاف خارج و به صورت منحنی اعمال گردد. لذا تغییرات اعمال شده بر روی نمونه اصلی می‌تواند در محدوده‌های مختلف تنالیت، تغییرات گوناگونی ایجاد نماید.

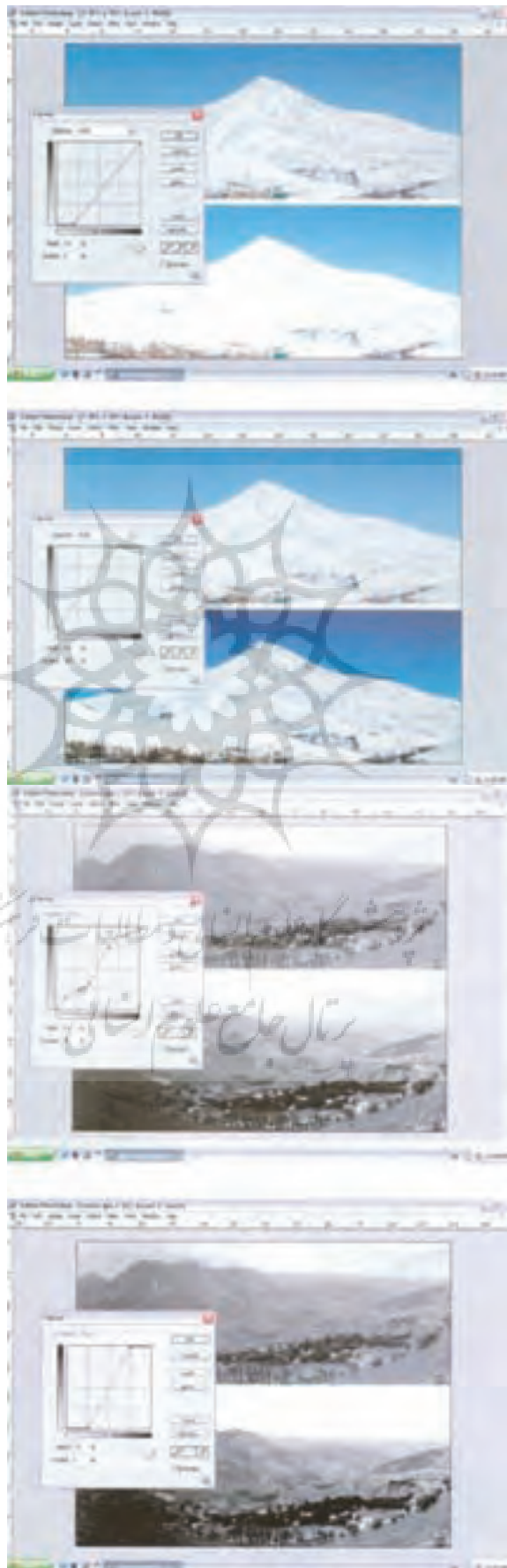
با توضیحات مختصر فوق، به منظور درک بهتر این مبدل و استفاده کاربردی از آن به شرح مثال‌هایی می‌پردازیم. بدین منظور توضیحات بر روی یک فایل *Grayscale* داده خواهد شد و نتایج حاصله دقیقاً در

ابزارهای اصلاح تصاویر، در واقع معادلاتی است که بر روی اطلاعات تصویر اعمال می‌شود و نهایتاً اطلاعات جدید استخراج شده توسط انواع خروجی‌ها مانند مانیتور یا توسط پرینترها به نمایش در می‌آید. در حقیقت هنگام استفاده از این مبدل‌ها، اطلاعات رنگ مربوط به هر یک از پیکسل‌ها وارد معادله از پیش تعریف شده گردیده و جواب معادله، در حقیقت اطلاعات جدیدی مربوط به آن پیکسل است. با استفاده از راه حل فوق برای اعمال تغییرات کافی است که معادله مناسب را برای تغییر ایجاد نماییم و به دستگاه کامپیوتر اعلام نماییم که آن معادله را بر روی کلیه پیکسل‌ها اعمال نماید. هر چه مبدل‌ها ساده تر باشند، در حقیقت تغییرات به شکل یکنواخت تر بر روی همگی پیکسل‌ها اعمال می‌شود و لذا افراد غیر حرفه‌ای با آنها راحت تر کار می‌کنند مانند مبدل معروف *Brightness* یا *Contrast* که مبدل‌های خطی هستند و تغییرات یکنواختی روی کل تصویر اعمال می‌نمایند. در صورتی که تغییرات ویژه بر روی نقاط خاصی از تصاویر مدنظر باشد، معادلات پیچیده‌تر می‌شوند و استفاده از آنها مستلزم دانش فنی بالاتر و نتیجه کار نیز مناسب تر خواهد بود.

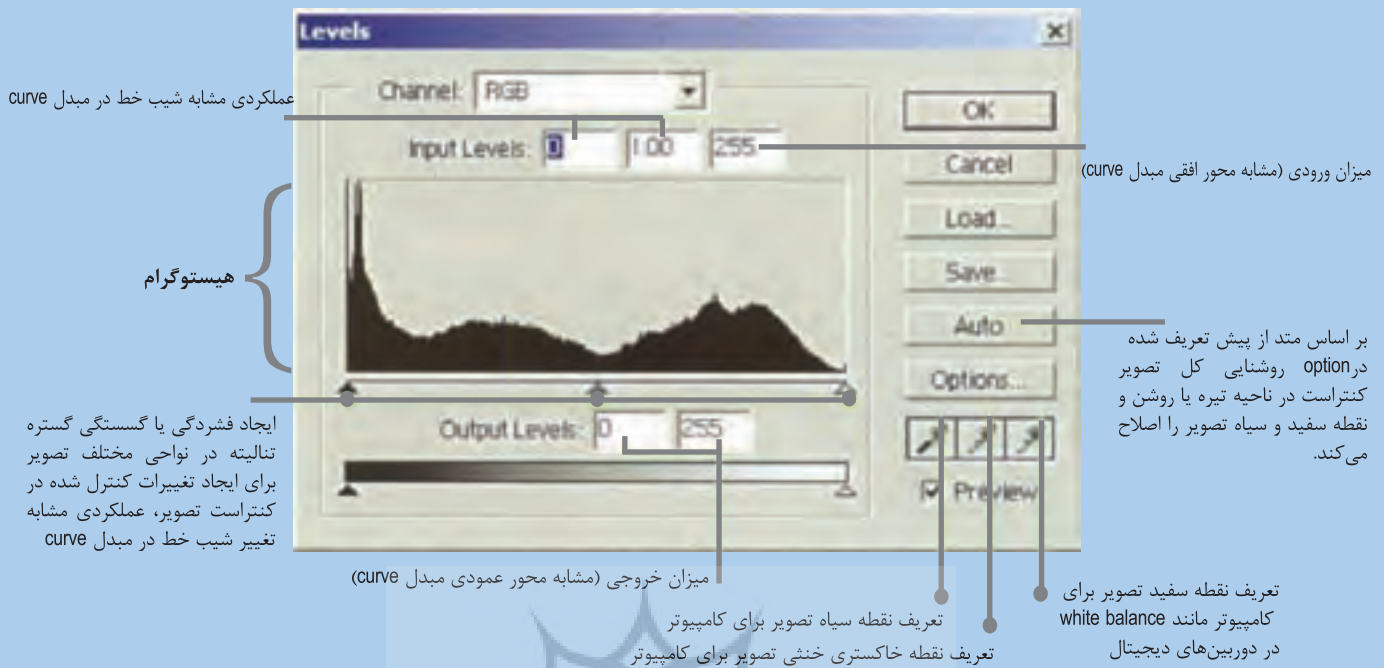
مبدل معروف *Curve* ابزاری است مناسب در دست حرفه‌ای‌ها، برای اعمال تغییرات تنالیت در محدوده‌های خاص تصویر که به شرح آن می‌پردازیم.

مهندس سامان اسدی فوق لیسانس رشته معماری و از موسسین کانون تبلیغاتی ساروبن و مهندسین مشاور ساروبن بوده و در حال حاضر، با سمت رئیس هیئت مدیره در این مجموعه مشغول به کار است. وی دارای تجارب و اطلاعات گوناگونی در زمینه فعالیت‌های پیش از چاپ، چاپ و پس از آن می‌باشد.

در مورد فایل‌های رنگی صدق خواهد کرد. از آنجایی که در سیستم‌های ۸ بیتی (۲^۸) هر رنگ، ۲۵۶ پله رنگی از سفید تا اشباع کامل تشکیل می‌دهد، لذا خطوط افقی و عمودی این محور، هر کدام به ۲۵۶ تکه مساوی تقسیم شده و تغییرات صرفاً بر روی این تنالیته‌های رنگی، اعمال خواهد شد. فرض کنید نمونه کار مورد نظر، دارای کنتراست کمی است و قصد داریم برای جذاب تر کردن چاپ در یک پروژه لارج فرمت، بر کنتراست کار بیفزاییم. بدین منظور می‌توان با زیاد کردن شیب خط، به مبدل فرمان دهیم تا فواصل کمتر، اختلاف در تنالیته پیکسل‌ها را به فواصل بیشتری تبدیل نماید که نتیجه کار، ایجاد کنتراست بیشتر در تصویر است. در شکل مبدل $abcd$ در حقیقت تمام پله‌های رنگی از a تا b همگی در کار نهایی، تبدیل به سفید می‌شود و در محدوده‌های b تا c ، تغییرات کوچک در تنالیته به تغییرات بزرگتری تبدیل می‌شود که بر کنتراست می‌افزاید و در محدوده $c-d$ نیز همگی اطلاعات تبدیل به سیاه خواهند شد. بدیهی است اگر در نقاط خیلی تیره و یا خیلی روشن فایل، جزئیاتی وجود داشته باشد، همگی این جزئیات از بین خواهند رفت (محدوده $a-b$ یا $c-d$). بدین منظور مثلاً اگر در حال کار بر روی تصویری از یک کوه برفی هستیم، برای اینکه جزئیات پستی و بلندی کوه از بین نرود و جزئیات کوه در نتیجه نهایی نیز کاملاً واضح باشد، تغییرات را در محدوده تیره تر اعمال خواهیم کرد. و یا فرض کنید قصد داریم تصویر منظره‌ای از کوهستان را که در غروب با نور کم عکاسی شده، اصلاح نماییم. در این حالت معمولاً چنانچه تغییرات را در ناحیه روشن اعمال کنیم، ابرهای آسمان را از دست خواهیم داد و در صورتی که تغییرات در محدوده تیره اعمال گردد، جزئیات در محدوده درختان داخل دره از بین می‌رود لذا برای اصلاح تصاویر به اصطلاح کم جان کوه مقابل، نیاز داریم که تغییرات را در محدوده میانی تنالیته اعمال نماییم. در این جاست که می‌توان از خاصیت بی نظیر این مبدل به شکل منحنی استفاده کرد. (شکل ۲)

با مبدل $curve$ می‌توانید تنالیته خاکستری هر منطقه از عکس مورد نظر خود را به شکلی تغییر دهید تا جزئیات تصویر به حالت مطلوب نزدیک شود، کاری که به طور معمول نمی‌توان با عکسبرداری به آن دست یافت.

می توان از روی نقاط مختلف تصویر، نمونه برداری کرد.

سه نوع نمونه برداری مرسوم در برنامه‌های ادیت تصویر وجود دارند: نمونه برداری از رنگ سفید، نمونه برداری از رنگ سیاه و نمونه برداری از رنگ طوسی. یکی از مشکلات همیشگی تصاویر برداشت شده به روش دیجیتال، وجود غبارهای رنگی یکنواخت بر روی کل تصویر است که با این سه کلید در بسیاری از موارد می توان غبار اضافی را زدود. برای این منظور ابتدا به هیستوگرام تصاویر توجه کنید. چنانچه فایل مورد نظر از گستره تنالیتیه کافی برخوردار است این کلیدها عملکرد بهتری از خود نشان خواهند داد و اینکه کدام یک از روی چکان‌ها می بایست انتخاب گردد از روی هیستوگرام تصویر کار بسیار ساده ای است. ایده کلی در استفاده از قطره چکان آن است که با این قطره چکان‌ها رنگ‌هایی در تصویر مورد نظر که می بایست سفید، سیاه و یا طوسی باشند را برداشته، آنها را به آزمایشگاه Level می فرستیم. در این آزمایشگاه مجازی مشخص می شود که مثلاً در این رنگ که می بایست سفید باشد کمی رنگ زرد وارد شده است. در این حالت میزان رنگ زرد اضافی (غبار رنگی مورد نظر) مشخص می شود و آن میزان رنگ زرد مشخص شده از کل نقاط رنگی کسر می گردد.

در این حالت با کم شدن کنتراست در محدوده ab، تمامی جزئیات ابرها، و در محدوده cd تمامی جزئیات درختان سبز، حفظ خواهد شد و بالا رفتن کنتراست در محدوده bc (بواسطه زیاد شدن شیب مبدل) تصویر بدنه کوه که غبار گرفته و کم رنگ بوده، به شکل جذاب تری دیده خواهد شد. در انتها برای استفاده از این مبدل، باید دقت کرد که ایجاد تغییرات زیاد در تصاویر می تواند منجر به پوستریزه شدن یا از بین رفتن بسیاری از جزئیات فایل اصلی گردد. لذا توصیه می شود قبل از اعمال تغییرات، حتماً از فایل اصلی، یک کپی پشتیبان تهیه نمایید.

ویرایش تصاویر با ابزار Level

در برنامه‌های ویرایش تصویر مانند فتوشاپ، یکی از ابزارهای بسیار کارآمد ابزار Level است و معمولاً در این ابزار کلیدهای متفاوتی برای اعمال تغییرات در نظر گرفته می شود و یک نمودار هیستوگرام، وضعیت فعلی گستره تنالیتیه فایل تصویر و نهایتاً تاثیر تغییرات اعمال شده بر روی فایل را به نمایش می گذارد. اینک با سه کلید کارآمد در این ابزار آشنا می شویم: کلیدهای نمونه برداری برای تعریف نقطه سفید، سیاه و خاکستری (A,B,C). این کلیدها معمولاً با علامت قطره چکان مشخص می شوند.

در حقیقت با این قطره چکان‌های مجازی

یکی از راههای تهیه یک عکس با نور مناسب این است که یک صفحه کاغذ در کنار عکس قرار دهید و بعد از عکسبرداری آنرا در کامپیوتر حذف نمایید این صفحه کاغذ بایستی شامل رنگ سفید، سیاه و خاکستری باشد بدین ترتیب بعد از عکسبرداری که در حال حاضر اغلب با دوربین‌های دیجیتال انجام می شود می توانید با بکار گیری ابزار Level همانطور که در متن گفته شده است و با استفاده از رنگ‌های بکار رفته در برگه کاغذ به نور پردازی مطلوب دست یابید.

دارد مانند سایه روشن‌های یک پارچه سفید، انعکاس نور از اجسام براق، صفحات کاغذ سفید، ابرهای آسمان و یا ... بنابراین استفاده از قطره چکان سفید موارد استفاده فراوانی دارد. هنگام استفاده از این قطره چکان چنانچه به اطلاعات نقاط رنگی info دقت بیشتری شود می‌توان با حساسیت بیشتری نقطه سفید را برای کامپیوتر تعریف نمود. دقت کنید که استفاده از این قطره چکان در حقیقت همان White Balance دوربین‌های عکاسی یا اسکنرهای حرفه‌ای است که اگر هنگام عکاسی یا اسکن این عمل انجام شده باشد پس از برداشت تصاویر نیازی به اصلاح وجود ندارد. همچنین اگر تولید تصاویر دیجیتال از ابتدا توسط خودمان انجام می‌گیرد می‌توان از راهنماهای رنگی در محدوده کادر عکس استفاده نمود تا پس از برداشت تصاویر برای اصلاح از همین راهنماها برای مشخص کردن رنگ سفید یا طوسی یا مشکی استفاده نمود که نتایج بسیار خوبی را به دنبال خواهد داشت. نکته دیگری که باید در نظر داشت اینک در بعضی موارد هنگامی که در محیط از لامپ‌های رنگی برای نور پردازی استفاده شده به هیچ عنوان نمی‌توان از قطره چکان سفید استفاده کرد چرا که با این کار در حقیقت زمینه رنگی لامپ را که عمداً ایجاد شده بود از روی کار حذف خواهیم کرد. همچنین در تصاویری از سطوح مات یکنواخت مثل یک دیوار آجری یا یک پارچه مخمل یا ... که ماهیت رنگ سفید وجود ندارد نمی‌توان از این ابزار استفاده نمود مگر آن که قبل از برداشت از راهنماهای استفاده نماییم.

استفاده از قطره چکان طوسی

تجربه شخصی نشان می‌دهد که استفاده از این قطره چکان در مواردی که از مانیتورهای کالیبره شده استفاده می‌کنیم می‌تواند علاوه بر اصلاح زمینه‌های رنگی، تا حد زیادی در اصلاح روشنایی کلی تصویر نیز موثر واقع شود. همچنین برای انتخاب قطره چکان به دفعات مشاهده کرده‌ام که در اکثر تصاویر پیدا کردن نقاطی به رنگ طوسی نتایج واقعی تری نسبت به سفیدهای فرضی ایجاد کرده است.

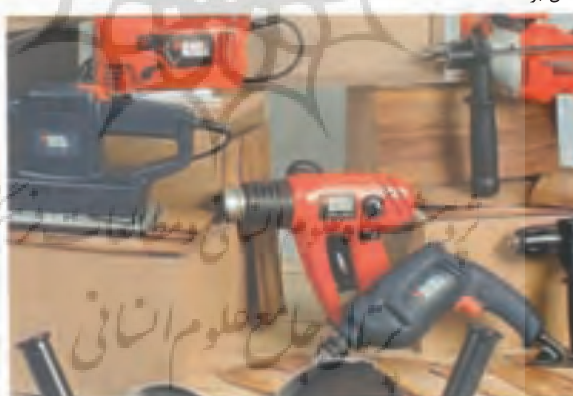
محل برداشت

تصویر اصلاح شده

محل برداشت

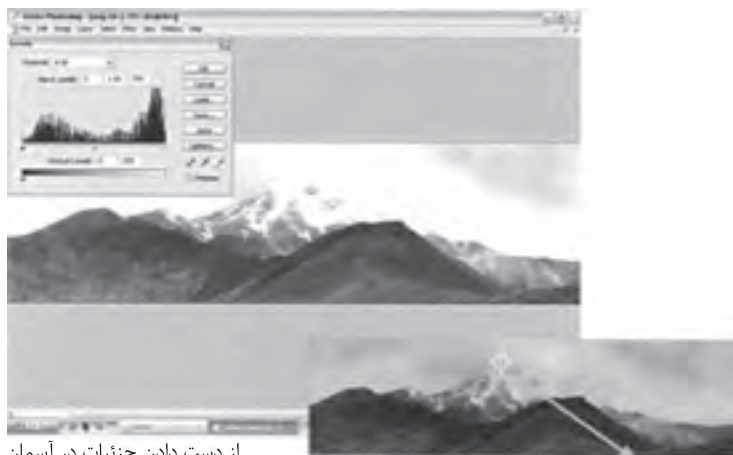

تصویر اصلاح شده

باید دقت نمود که در همگی تصاویر امکان استفاده از هر سه این قطره چکان‌ها وجود ندارد و با انتخاب اشتباه نقاط رنگی کل تصویر دچار مشکل خواهد شد. در حقیقت برای تصاویر مختلف فقط یکی از این قطره چکان‌ها مناسب‌ترین است که به تشریح آنها می‌پردازیم:

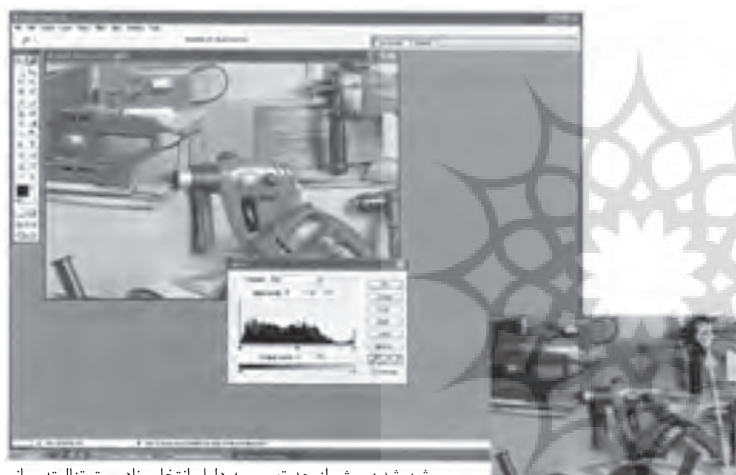
نمونه برداری از رنگ سفید

در حقیقت زمانی باید از این قطره چکان استفاده کرد که در تصویر مورد نظر واقعاً رنگ سفیدی وجود داشته باشد و از آنجایی که در تصاویر مختلف معمولاً رنگ سفید وجود

از دست دادن جزئیات در آسمان

محل برداشت نادرست نقطه سفید

روشن شدن بیش از حد تصویر به دلیل انتخاب نادرست تنالیته میانی

محل برداشت نادرست نقطه خاکستری

از دست دادن جزئیات در مو

محل برداشت نادرست نقطه مشکی

تصویر اصلاح شده

محل برداشت صحیح نقطه مشکی

دقت کنید تا هنگام استفاده از این قطره چکان اگر روشنایی تصویر دارای وضعیت مناسبی است در انتخاب طوسی نمونه برداری حتماً مشخصات نقطه برداشت شده را توسط info کنترل کنید تا نقطه مورد نظر در محدوده تون میانی برداشت شود.

استفاده از قطره چکان مشکی

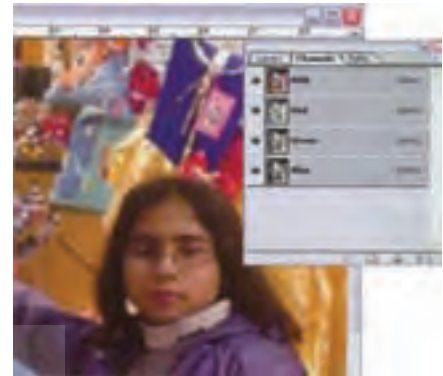
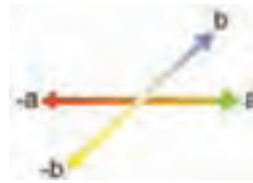
استفاده از این قطره چکان صرفاً در مواردی توصیه می شود که امکان استفاده از سایر قطره چکانها موجود نیست مثلاً در تصویری از یک پرتره با چشمان بسته و یک زمینه رنگی نمی توان رنگ طوسی یا سفید پیدا کرد. در این حالت شاید سایه های تیره مو و یا ریمل مشکی روی مژه ها برای استفاده از قطره چکان مشکی نتایج خوبی را به دنبال داشته باشد. در ضمن استفاده از این قطره چکان در اصلاح تصاویر رنگی که Desaturate شده اند (سیاه و سفید شده) بسیار موثر است.

نتایج یک انتخاب نادرست

انتخاب نادرست نقطه سفید در ابرهای آسمان می تواند بسیاری از جزئیات را از بین ببرد، یا انتخاب نادرست رنگ مشکی در یک پرتره می تواند تمامی جزئیات موها را از بین ببرد. از بین رفتن جزئیات، بیشتر در استفاده از قطره چکان های سفید و مشکی اتفاق می افتد زیرا با انتخاب نادرست نقاط، با کنترل هیستوگرام متوجه خواهیم شد که علاوه بر زدودن رنگ اضافی، هیستوگرام را به سمت یکی از رنگ های سفید و یا مشکی جابجا کرده ایم و لذا بخشی از گستره تنالیته را با تبدیل به سفید و یا سیاه از بین برده ایم. در ۸۰٪ تصاویر رنگ های سیاه، سفید یا طوسی وجود دارند لذا استفاده از این سه قطره چکان برای اصلاح زمینه های رنگی اضافی در اکثر موارد نتایج مثبتی را به دنبال خواهد داشت.

استفاده کاربردی از رنگ LAB

مدل رنگی غیر خطی YXZ که توسط کمیسیون بین المللی رنگ CIE برای ایجاد استاندارد رنگ به وجود آمد، در سال ۱۹۶۷ به مدل یکنواخت lab ارتقاء یافت که در آن،

بین رنگها و چشم انسان ارتباط نزدیک تری وجود دارد.

در این مدل تمامی رنگها با میزان نور متفاوت در یک کره که از دوران دو صفحه تخت مدور حول محور (b,a) به وجود می آید، قرار می گیرد.

در این مدل حرکت روی محور a حرکت از قرمز به سبز و حرکت روی محور b حرکت از رنگ زرد به آبی است و دوران به سمت مثبت حرکت به طرف رنگ سفید و دوران به سمت منفی حرکت به سمت رنگ مشکی است (مقدار روشنایی در محور عمود بر این دو محور تغییر می کند).

پس از یادآوری بالا ببینیم استفاده کاربردی از این مدل رنگی چیست؟
به غیر از موارد استاندارد سازی و مدیریت رنگ، از این مدل رنگی می توان در ویرایش تصاویر دیجیتال نیز بهره برد. برای روشن تر شدن موضوع به مثال زیر توجه نمایید.

مرحله اول

فرض کنید یک تصویر با کیفیت متوسط در ابعاد ۱۸×۱۳ سانتی متر با دانه بندی ۱۵۰ PPI در اختیار دارید که باید از آن برای تولید یک بیل برد در قطع بزرگ به ابعاد ۱۸۰×۱۳۰ سانتی متر استفاده کنید بدیهی است که با بزرگ کردن فایل مورد نظر در ابعاد دلخواه و باز تولید تصویر مذکور Resample با مشکل تاری شدن عکس و از دست دادن وضوح (sharpness) مواجه خواهید شد.

مرحله دوم

روش مرسوم برای برطرف کردن مشکل به وجود آمده استفاده از فیلتر unsharp mask یا بالا بردن کنتراست و ... می باشد، اما این فیلترها و اصلاحات وقتی از حد مجاز خود بیشتر شود بر سایر خواص تصویر آثار مخربی بر جای می گذارد.

برای مثال چنانچه برای اصلاح تصویر مذکور از فیلتر unsharp mask استفاده شود، برای رسیدن به وضع مطلوب، میزان تغییرات اعمال شده به حدی خواهد بود که saturation رنگها به شکل غیر مطلوبی افزایش خواهد یافت. (تصویر ۳ و ۴)

مرحله سوم

اینجاست که می توان از خواص مدل lab استفاده کرد. چرا که مدل lab دارای سه کانال رنگی a-b-a است که در کانالهای b-a رنگها تعریف می شود، و در کانال L میزان روشنی و تیرگی آنها تعریف می شود. بنابراین چنانچه مد رنگی تصویر مورد نظر از RGB به Lab تغییر یابد با نگاه کردن به کانال L شاهد تصویر سیاه و سفیدی از فایل مورد نظر خواهیم بود. (تصویر ۴)

مرحله چهارم

در این حال چنانچه فیلتر مورد نظر برای وضوح بیشتر (unsharp mask) را فقط بر روی کانال L اعمال نماییم در حقیقت sharpness را جدا از رنگ فقط بر روی رنگ مایه سیاه و سفید اعمال کرده ایم و به همین دلیل خواهیم دید که آثار مخرب اعمال این فیلترکه موجب اشباع رنگها شده بود دیگر به وجود نخواهد آمد.

با توجه به این مثال در می یابیم که هر گاه اعمال تغییرات روی فایل تصویری موجب ایجاد مشکلات رنگی گردد، (تصویر ۴) می توان با اعمال تغییرات در کانال L (مد lab) آثار مخرب مذکور بر رنگها را کم کرد. (تصویر ۵)

